

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20P/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113220377
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2113220377.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Jozefom Šulekom vo veci navrhovateľky: J. D.Č., R.. XX.XX.XXXX, D. I. XX, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Vladimír Janák, advokát so sídlom Lermontova 9, 811 04 Bratislava 1, proti manželovi: Mgr. Ľ. D., R.. XX.XX.XXXX, I. XX, XXX XX T., (zdržujúci sa na I. XX, XXX XX T.), právne zastúpený: JUDr. Vierou Cakovou, advokátkou so sídlom Rázusova 6, 917 01 Trnava, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: Q. D., R.. XX. X. XXXX a O. D., R.. XX. X. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, takto

rozhodol:

Súd manželstvo účastníkov konania uzatvorené dňa 20.12.2004 a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Trnava vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, rozvádza.

Súd zveruje maloleté deti Q., R.. XX.XX.XXXX a O., R.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, zastupovať a spravovať majetok maloletých budú obaja rodičia.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej Q. sumou 650,-eur mesačne a na výživu maloletého O. sumou 650,-eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou po právoplatnosti rozhodnutia.

Otec je povinný prispievať na tvorbu úspor v prospech maloletej Q. sumou 350,-eur mesačne a v prospech maloletého O. sumou 350,-eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletých detí, ktorý je matka povinná zriadiť v prospech oboch maloletých detí do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd upravuje styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený sa maloletými deťmi Q. a O. stretávať každý párný víkend v mesiaci v čase od piatka 18.00 hod. do nedele 16.00 hod., počas jarných prázdnin každý párný rok od soboty od 10.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod., počas letných prázdnin každý rok prvé dva týždne v mesiaci júl od soboty od 10.00 hod. do nedele 17.00 hod., prvý týždeň v mesiaci august od soboty 10.00 hod. do nedele 17.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párný rok od 25.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a každý nepárný rok od 31.12. od 10.00 hod. do 01.01. do 17.00 hod. s tým, že otec si deti prevezme a odovzdá pred bytom matky s tým, že prvé 4 stretnutia otca s maloletými deťmi prebehnú po dohode so psychológom na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny na Referáte psychologicko-poradenských služieb podľa určenia času psychológa.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Účastníci konania sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Trnava trovy konania štátu, pričom otec je povinný zaplatiť trovy konania štátu vo výške 400,-eur a matka je povinná zaplatiť trovy konania štátu vo výške 82,57 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu 01.08.2013 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k Q. D., R.. XX. X. XXXX a O. D., R.. XX. X. XXXX. Návrh odôvodnila tým, že uzavrela manželstvo s K.. L. D., R.. XX.XX.XXXX, dňa 18.12.2004, pričom z manželstva sa im narodili dve deti. Navrhovateľka uviedla, že po narodení detí sa začal meniť vzťah manžela k nej. Prejavovalo sa to žiarlivosťou, neustálou kontrolou, vulgárnymi nadávkami, psychickým a fyzickým týraním. Manžel sa jej mal vyhrážať fyzickou likvidáciou, pričom navrhovateľku mal aj fyzicky napadnúť. Manžel navrhovateľku podľa jej vyjadrenia odpočúval, pričom našla odpočúvacie zariadenie. Navrhovateľka uviedla, že rozvrat manželstva je trvalý, hlboký a vážny, manželstvo prestalo spĺňať svoj účel. Následne matka špecifikovala výdavky na maloleté deti, ktoré stanovila na výšku 1.500,- eur mesačne na každé z maloletých detí. Navrhovateľka žiadala aby maloleté deti boli zverené do jej starostlivosti a otec bol zaviazaný na platenie výživného na tieto deti.
2. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky (matky) ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise za účelom zistenia skutočného stavu.
3. Manžel (otec) sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu na pojednávaní dňa 16.10.2013, v ktorom uviedol, že návrh manželky považuje za účelový za účelom dosiahnutia manželkiných finančných cieľov. Ďalej uviedol, že počas 9 ročného manželstva na neho manželka podala opakovane trestné oznámenia, ktoré boli šetrené príslušnými orgánmi, pričom sa však nepreukázalo, že by sa skutky stali. Manžel ďalej uviedol, že prvýkrát boli rozvedení v roku 2006, pričom pred právoplatnosťou vo veci samej bol návrh vzatý späť a došlo k zrušeniu uvedeného rozhodnutia. Manžel vo svojom vyjadrení tiež uviedol, že manželka tendenčne vedie maloleté deti k neúcte k nemu ako otcovi, vyvoláva konfliktné situácie, tvrdé fyzické presadzovanie si svojich požiadaviek voči deťom, znemožnenie stretávania mal. syna z prvého manželstva s biologickým otcom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti manžel súhlasil s rozvodom (č.l.19) a žiadal deti zveriť do striedavej starostlivosti.
4. Navrhovateľka predložila podaním doručeným súdu dňa 06.12.2013 špecifikáciu výdavkov na maloleté deti, kde prezentovala výdavky na maloleté deti vo výške 2.365,- eur mesačne na syna a 1.515,- eur mesačne na dcéru.
5. Manžel vo svojom podaní zo dňa 27.01.2014 popísal vzájomnú dovolenku v Tatrách, pričom súčasne popísal vzájomné manželské (rodinné) problémy, pričom sa súčasne vyjadril, že zo strany navrhovateľky jej postup sleduje znemožnenie starostlivosti otca o maloleté deti. Popísal súčasne aj priebeh vzájomnej komunikácie a nesúčinnosť právneho zástupcu manželky pri nastavení korektných vzťahov s manželkou vo veci starostlivosti o maloleté deti.
6. Súd konštatuje, že v priebehu konania účastníci (navrhovateľka aj manžel) predložil mnoho listinných podaní, ktoré mali preukazovať/vyvracať vzájomné fyzické a slovné napádanie. Zväčša šlo o trestné oznámenia, obranu proti nim. Súd uvedené listiny nebude osobitne rozpisovať, pričom ich zhodnotí ako celok v rámci odôvodnenia. Súd sa však osobitne prístaví pri nahrávkach, ktoré manžel (otec) žiadal vykonať ako dôkaz a pri prepise nahrávok č.l. 175-183.
7. Vzhľadom na rozdielnosť postojov rodičov, súd do konania pribral znalca z odboru pedopsychológie uznesením č.k.20P/160/2013-231 zo dňa 20.02.2015.
8. Znalecký posudok č.17/2015 vypracovaný K.. E. J. bol doručený súdu dňa 01.06.2015 (č.l.258-273).
9. V priebehu konania podal manžel (otec) viacero návrhov na doplnenie dokazovania, ako napr. kontrolný znalecký posudok k posudku č. 17/2015, psychologické vyšetrenie matky (zápisnica pojednávania dňa 23.09.2016), toxikologické vyšetrenie matky na prítomnosť omamných a psychotropných látok.

10. Podľa § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

11. Podľa § 23 Zákona o rodine,

- ods. 1, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

- ods. 2, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

- ods. 3, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

12. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

13. Podľa § 19 ods.1 a 2 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne.

14. Podľa § 24 Zákona o rodine

- ods. 1, rozhodnutím, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

- ods.2, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

- ods. 3, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

- ods. 4, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

- ods. 5, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

15. Podľa § 25 Zákona o rodine:

- odsek 1, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

- odsek 2, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

- odsek 3, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

- odsek 4, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

- odsek 5, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

16. Podľa § 62 Zákona o rodine

- ods. 1, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

- ods. 2, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

- ods. 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepĺnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

- ods. 4, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

- ods. 5, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine, u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nere realizoval.

18. Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

19. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

21. K rozvodu manželstva. Základným predpokladom rozvodu manželstva je existencia vážneho narušenia a trvalého rozvrátenia vzťahov medzi manželmi; toto narušenie nastáva predovšetkým vtedy, ak sa manželia neradia, resp. nemôžu riadiť vo vzájomnom správaní pravidlami vyplývajúcimi z cit. ust. § 18 až 20 Zákona o rodine. Zrušenie manželstva rozvodom však odôvodňuje len kvalifikované rozvrátenie vzťahov medzi manželmi, ktoré má za následok, že manželstvo prestalo plniť svoj účel. Manželstvo nie je totiž len právny stav či právny pomer, ale je aj životným spoločenstvom, ktoré sa má vyznačovať vzájomným rešpektom, citovou náklonnosťou, úctou, dôverou a pomocou; má vytvárať zdravé rodinné prostredie, kde sa manželia vzájomne správajú ohľaduplne, majú porozumenie pre vzájomné potreby a osobitné záujmy a prípadné rozpory vzniknuté pod vplyvom rôznych okolností sa snažia preklenúť vzájomnou dohodou, resp. odpustením, t. j. aby sa vo všeobecnosti vytvorili priaznivé podmienky pre spolužitie a realizáciu všetkých členov rodiny vrátane maloletých detí. V danej veci súd konštatuje, že manželia netvorila už dlhodobo životné spoločenstvo (prakticky tri roky), nežijú v spoločnej domácnosti, nevychoávajú spoločne deti.

22. V danej veci súd pri zisťovaní príčin rozvratu manželstva účastníkov konania zistil, že tieto spočívali v nezlučiteľných povahových rozdieloch a názorových nezhodách medzi manželmi a v nedostatočnej snahe oboch manželov vyriešiť vzájomné názorové nezhody. Súd konštatuje, že podľa jeho názoru

manžel navrhovateľku do súčasnosti ľúbi (ľúbi aj svoje deti), pričom však vzhľadom na rozdielny prístup k životu nedokáže prekonať vzájomné rozpory a navrhovateľka v súčasnosti manžela odmieta. Pod názorovým rozdielom súd rozumie nasledovné. Manžel je prakticky zameraný človek, ktorý sa v živote naučil ísť priamo za svojím cieľom, pričom kladie dôraz na výsledky, nie na cestu, ktorá môže byť aj trnistá, plná odriekania a úskalí, pokiaľ to prinesie ten želaný výsledok. Uvedený prístup aplikoval pri svojej podnikateľskej činnosti, čo mu umožnilo stať sa úspešným vo svojom odbore pôsobenia. Uvedená princíp sa snažil manžel presadiť aj vo svojom osobnom živote - manželstve s navrhovateľkou a pri výchove maloletých detí. Navrhovateľka je človek zameraný inak, ktorý veci nevníma cez výsledok, ale berie život ako cestu, ktorá treba prejsť, pričom by nemala byť trnistá, plná úskalí. Z uvedených dôvodov nastali rozpory medzi manželmi krátko po narodení detí, nakoľko navrhovateľka chcela tráviť čas s manželom v kruhu rodiny, pričom žiadala, aby bol s ňou a pomáhal jej so starostlivosťou o deti - osobne. Manžel však v tom čase realizoval podnikateľskú činnosť a neprikladal požiadavkám manželky potrebnú váhu, nakoľko mal zato, že keď zabezpečí potreby rodiny, urobil toho pre rodinu dosť. Takto vzniklo medzi manželmi odcudzenie v dôsledku vzájomného neporozumenia, svojich životných potrieb, záujmov a túžob. Tu súd vidí prvé úskalie vzájomného života, ktoré sa nepodarilo manželom prekonať od uzavretia manželstva až do rozhodnutia o rozvoде. Súčasne ako základný problém súd vidí v nepochopení vzájomných potrieb a túžob nedostatok vzájomnej tolerancie medzi manželmi. Manželia neboli ochotní si navzájom tolerovať vzájomné názory a pohľady na život, a nakoniec ani jeden druhého. Z uvedeného nakoniec vyplynul nedostatok vzájomnej úcty medzi manželmi. Súd konštatuje, že podľa jeho názoru, tak manžel ako aj navrhovateľka chceli pretvoriť svojho partnera na obraz svoj, pričom sa to ani jednému nepodarilo. A tak ako sa postupne vytratila prvotná vzájomná láska (tá najväčšia - aj keď manžel do súčasnosti navrhovateľku ľúbi) vytratilo sa vzájomné porozumenie a narastali vzájomné problémy. Tolerancia vo vzájomnom vzťahu predstavuje obrusovanie vzájomných názorov a prispôsobovanie sa partnerov jeden druhému, pričom toto nenastalo v uvedenom manželstve ani zo strany jedného z partnerov. Všetky uvedené skutočnosti mali za následok len ďalšie odcudzenie medzi manželmi, pričom vzhľadom na dĺžku a hĺbku uvedeného odcudzenia je nepravdepodobná možnosť obnovenia manželského spolužitia (zo strany navrhovateľky). Tak, ako je manželstvo pri svojom vzniku dobrovoľným a slobodným zväzkom, rovnako tak pri splnení základných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 22 a 23 Zákona o rodine nikoho nemožno proti jeho vôli nútiť zotrvať v manželstve, za predpokladu kvalifikovaného rozvratu vzájomných vzťahov. Takéto jednoznačné a pevné rozhodnutie navrhovateľky vyplynulo z jej prednesu, pričom nie je predpoklad zmeny jej postoja. Z uvedeného mal súd preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi ako manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, preto manželstvo účastníkov konania rozviedol. V konečnom dôsledku s rozvodom súhlasili obaja manželia.

23. Súd sa na tomto mieste zhodnotí vzájomné ataky medzi manželmi v rámci konania a množstvu listinných dôkazov k tomu produkovaných, a to v súvislosti s rozvodom (čo do starostlivosti o maloleté deti a stretávaní detí s otcom rozoberie samostatne). Uvedené podania (trestné oznámenia a vzájomnú komunikáciu) medzi manželmi súd vyhodnotil tak, že je jasným dôkazom vzájomného rozvrátenia partnerského vzťahu a je jedným z dôvodov na rozvod manželstva. Súd je toho názoru, že po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде jednotlivé ataky zo strany manželov ustanú, nakoľko si uvedomia, že ich vzťah definitívne skončil. Vo vzťahu k jednotlivým trestným oznámeniam, resp. aj začatému trestnému stíhaniu súd konštatuje, že nahliada na manžela ako nevinného, až do momentu než sa preukáže v súlade s prostriedkami trestného práva vina.

24. K úprave rodičovských práv a povinností: Podľa § 100 zákona č.161/2015 Z.z., je s konaním o rozvod manželstva spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom z ich manželstva na čas po rozvoде. Súd pri zverení maloletých detí vychádzal z rozhodnutia 16P/37/2014-273 zo dňa 26.04.2016 a zo znaleckého posudku a výpovedi znalkyne K.. E. J. na súdnom pojednávaní, ktorá vylúčila v súčasnosti striedavú starostlivosť a doporučila maloleté deti ponechať v osobnej starostlivosti matky, ktoré matku preferujú, sú na ňu citovo naviazané a majú u nech pocit bezpečia. Súd zohľadnil vyjadrenie znalkyne, že násilné vytrhnutie detí z výchovného prostredia matky a ich zverenie otcovi by bolo pre deti nevhodné, traumatizujúce (výpoveď na pojednávaní dňa 19.10.2015 na č.l. 335 rub). Súd sa so závermi znalkyne stotožnil, keď má za to, že je potrebné zohľadniť citovú väzbu oboch detí. Súd súčasne vychádzal z výsluchu maloletých detí, ktoré chceli zotrvať v starostlivosti matky (súd nekládol deťom otázky, ktoré by im zhoršovali vzťah k niektorému z rodičov). Súd námietku otca, aby deti boli vyslúchnuté až potom, keď si s nimi obnoví vzťah, vyhodnotil ako nemožnú z pohľadu stavu, ktorý je v konaní a vzťahu medzi rodičmi, preto jej nevyhovel. Uvedený stav by podľa názoru súdu, mohol nastať

len vtedy, ak by navrhovateľka obnovila spolužitie s manželom, čo súd vyhodnotil ako momentálne nemožné. Súd vzhľadom na to, že vzájomná komunikácia medzi rodičmi je konfliktná, pričom sa k sebe nesprávajú pred deťmi vhodne (či už v prítomnosti, alebo neprítomnosti druhého manžela) dospel k záveru, že obaja rodičia neprimerane a neúmerne zaťažuje psychiku detí vzájomnými konfliktami. Za takéhoto stavu súd vyhodnotil, že je v záujme detí, aby aspoň čiastočne pociťovali pocit zázemia a bezpečia, ktorý aktuálne zažívajú a pociťujú u matky. Striedavú starostlivosť nielen v zmysle posudku, ale aj z ostatného vykonávania dokazovania, súd vyhodnotil ako v súčasnosti neprípustnú, nakoľko deti by boli vystavené permanentnému konfliktu medzi rodičmi, a boli by prostriedkom boja medzi rodičmi, ktorý by obaja rodičia neváhali použiť. Vo vzťahu k otcovým návrhom na doplnenie znaleckého dokazovania, či už novým znaleckým posudkom pedopsychológa, vzhľadom na neaktuálnosť posudku č. 17/2015, súd konštatuje, že považuje posudok stále za aktuálny, pričom závery v ňom uvedené, ako aj výpoveď znalca, sú potvrdené momentálnym stavom (starostlivosť o deti), správaním rodičov (konflikty medzi nimi, kritika druhého rodiča pred deťmi), a tým negatívne pôsobenie konfliktu medzi rodičmi na deti. Súd vo vzťahu k novému znaleckému posudku a žiadosti na predbežné opatrenie, aby sa mohol stretávať s deťmi (a potom sa vyhotovil posudok) súd vyhodnotil ako rozpornú so záujmami detí, kedy by tieto boli násilne nútené na zmenu, kde by boli vystavené stresovým situáciám (zo strany oboch rodičov), ktoré by následne na ne negatívne vplývali. Uvedený stav by bol výslovne v rozpore so záujmom maloletých detí. Súd taktiež zamietol návrh na vykonania dokazovania psychologickým vyšetrením matky s poukazom na vyjadrenie znalca (č.l. 336 piaty odsek), pričom má súd za to, že na uvedený postup nie sú objektívne dôvody. Súd tiež poukazuje na vyjadrenie znalkyne, ktorá uviedla, že je v záujme rodičov maloletých detí, aby svoje správanie nasmerovali tak, aby ich komunikácia bola konštruktívna a pred deťmi nekonfliktná, nakoľko vytvárajú vzory ich správania a nie negatívne pôsobili na deti. Maloleté deti sú v súčasnosti v opatere matky, otec sa na ich výchove momentálne nepodieľa, nestretáva sa s nimi, a teda súd nepovažuje za vhodné meniť deťom výchovné prostredie a zázemie na čas po rozvode. Vzhľadom na uvedené súd na čas do rozvodu manželstva zveril maloleté deti do výchovy a opatery matky, ktorá sa o deti riadne stará a má vytvorené podmienky pre starostlivosť o deti, neboli na jej strane zistené žiadne zásadné skutočnosti, pre ktoré by túto starostlivosť nemohla poskytovať. Opakovane však treba zdôrazniť, že konflikty rodičov nie je možné riešiť prostredníctvom detí. Súd zohľadnil v rámci konania skutočnosť, že otec momentálne v styku s deťmi nie je, a to od konca februára 2016 s výnimkou návštevy magnetoterapie so synom. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že otec v kontakte s deťmi reálne negatívne sa vyjadruje k matke, pričom na základe uvedeného si deti k nemu zhoršujú vzťah, rozhodol súd tak, že prvé štyri stretnutia sa uskutočnia na UPSVAR Trnava na referáte psychologicko - poradenských služieb podľa určenia psychológa, aby otec sa naučil komunikovať s deťmi nekonfliktne (neutrálne) vo vzťahu k matke, a aby prvotné obnovenie vzťahu prebehlo za účasti odborníka, ktorý dokáže otca usmerniť.

25. Výživné. Matka sa v návrhu domáhala určenia výživného na maloleté deti vo výške 1.500,- eur na každé. Súd pri určovaní výživného vychádzal na jednej strane t z rozhodnutia 16P 37/2014-273 zo dňa 26.04.2016, ako aj z vlastného dokazovania, prihliadol na vyjadrenia účastníkov (nesporné skutkové tvrdenia, o ktorých nemal pochybnosti), predložené doklady, pričom predovšetkým zhodnotil odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj schopnosti, možnosti, príjmy a majetkové pomery oboch rodičov. Súd konštatuje, že výživné bolo naposledy upravené v roku 2016 rozhodnutím Okresného súdu Trnava č.k. 16P/37/2014-273 zo dňa 26.04.2016 na čas do rozvodu, a to tak, že súd určil výživné na dcéru Q. a syna O. vo výške 650,- eur na každého na bežné výživné a 350,- eur na tvorbu úspor. Súd konštatuje, že okolnosti od posledného určenia výživného na strane oboch rodičov sa zásadne nezmenili, nakoľko stav zostal takmer rovnaký ako v čase vydania rozhodnutia o určení výživného na čas do rozvodu manželstva. Matke síce oficiálne poklesol príjem z dôvodu ukončenia pracovného pomeru u manžela (formálne zamestnanie), avšak súd vychádzal pri jej povinnosti podieľať sa na výživnom detí z jej možností a schopností, ktoré zhodnotil tak, že je schopná zarábať minimálne sumu 600,- eur v hrubom. Súd ďalej prihliadol na majetkové pomery matky, ktorá momentálne má na účte peňažné prostriedky vo výške 60.000,- eur z titulu predaja domu, a ktorými sa môže podieľať na výžive maloletých detí (stav podľa skutočností tvrdných na pojednávaní dňa 20.06.2016, a ktoré neboli rozporované účastníkmi). Súd v ďalších odsekoch rozoberie tak tvrdené skutočnosti, ako aj ich vyhodnotenie vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletých detí, možností, schopností a majetkových pomeroch rodičov.

26. Matka tvrdila v priebehu konania, že výdavky na maloleté dieťa (aktuálne v čase rozhodovania o rozvode) sú špecifikované matkou na výšku 2.256,- eur mesačne na syna O. a vo výške 1.489,-

eur na dcéru Q.. Spolu mesačné výdavky vo výške 3.745,- eur. Matka špecifikovala výdavky na syna nasledovne: 1000,- eur tenis, 72,- eur doučovanie angličtina, 300,- eur oblečenie, 200,- eur strava, drogéria 30,- eur, oslavy 20,- eur, hračky 100,- eur, školské potreby 20,- eur, škola výlety 20,- eur, lekárne zubár 44,- eur, byt 120,- eur, dovolenky 150,- eur, poisťka 40,- eur, telefón 40,- eur, benzín 100 eur. Výdavky na dcéru matka špecifikovala nasledovne: konzervatórium 33,- eur, angličtina 72,- eur, oblečenie 300,- eur, strava 200,- eur, drogéria 30,- eur, oslavy 20,- eur, hračky 100,- eur, okuliare 70,- eur, školské potreby 20,- eur, škola (ostatné výdavky) a výlety 20,- eur, lekárne zubár 44,- eur, byt 120,- eur, dovolenky 150,- eur, poisťka 40,- eur, telefón 40,- eur, benzín 100,- eur, kone 180,- eur.

27. Súd vyhodnotil odôvodnené potreby maloletých nasledovne: bytová potreba (ktorú aj do súčasnosti hradil otec vo výške 100,- eur mesačne na maloleté dieťa. Matka si uplatnila nárok vo výške 120,- eur na maloleté dieťa, súd je však toho názoru, že byt obývajú štyri osoby, t.j. maloleté deti manželov, navrhovateľka a maloleté dieťa z prvého manželstva. Vzhľadom na uvedené súd rozdelil náklady na bývanie vo výške 400,- eur rovnomerne medzi jednotlivých členov domácnosti (štyri osoby). Súd zhodnotil ako oprávnené výdavky na byt celkovú sumu 400,- eur pre všetkých členov domácnosti, nakoľko má za to, že uvedená suma je hranicou akceptovateľnosti, vrátane výdavkov na Magio internet a televíziu (tvrdené nedoplatky za byt vo výške 500,- eur ročne súd nezohľadnil majúca za to, že aj pri bytových pomeroch je potrebné správať sa racionálne). Ďalej súd zohľadnil maloletým deťom výdavky na mobil vo výške 20,- eur (nie vo výške 40,- eur), pričom podľa nesporne tvrdených skutočností účastníkmi - viazanosť telefónov od nového roku nebude. Vzhľadom na uvedené súd zohľadnil na odôvodnené potreby maloletých sumu 20,- eur ako náklady na telefón. Ďalej súd zohľadnil ako odôvodnenú potrebu poisťku vo výške 40,- eur (vzhľadom na rozsah aktivít a možné zranenia), výdavky lekár a zubár vo výške 44,- eur mesačne (potreba realizácie rovnátok, očné vyšetrenia, lieky), škola a školské výlety 15,- eur (vzhľadom na viacdenné výlety), školské pomôcky 20,- eur, oslavy 20,- eur, drogéria 30,- eur, angličtina 72,- eur, strava 175,- eur, oblečenie 150,- eur, dovolenky 100,- eur, náklady na palivo vo výške 25,- eur, celkovo odôvodnené potreby maloletých detí vo výške 739,- eur (v tejto základnej časti boli náklady na maloleté deti rovnaké). Súd náklady na prevádzku motorového vozidla a s tým spojenú spotrebu pohonných hmôt považuje za účelnú a odôvodnenú v rozsahu priznanej sumy 25,- eur na jedno maloleté dieťa, nakoľko má za to, že nemožno nákladnú prevádzku drahého vozidla s vysokou spotrebou v celom rozsahu prenášať do výživného na deti. Súd uvádza, že matka na pojednávaní prezentovala, že vozidlom ročne prejde približne 18.000 km (podľa vyjadrenia o čase prevzatia vozidla a stavu kilometrov a súčasného stavu kilometrov a plynutia času), pričom uplatnené výdavky zodpovedajú takmer úplne práve uvedenej sume /18,- eur poisťka, 20,- eur umytie vozidla 61,- eur, palivo/nafta - 1,1* 9,0 lit. odhadovaná spotreba vozidla (BMW X3 diesel)x 180= 74,- eur). Vo vzťahu k výdavkom na hračky, súd tieto nezohľadnil ako výdavok nevyhnutne potrebné na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých detí vzhľadom na majetkovú situáciu oboch rodičov a skutočnosť, že deťom kupujú mimoriadne dary ako bežnú vec (zlaté retiazky za 180,- eur pre každé dieťa, drahé tablety). Súd má za to, že vzhľadom na majetkové pomery rodičov a aj ich budúce (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), má za to, že dary má každý hradiť zo svojho a nie požadovať, aby dary matky hradil otec, t.j. každý z rodičov, si musí uvedené výdavky uvažovať. Rovnako súd nahliadal na výdavok na kone pri maloletej dcére vo výške 180,- eur. Súd je toho názoru, že uvedený výdavok taktiež nie je nevyhnutnou odôvodnenou potrebou maloletej, a to bez ohľadu na názor matky na príjmy otca a snahu matky zabezpečiť deťom ich záujmy a potreby podľa želania detí. Súd preto tento výdavok zohľadnil ako mimoriadny vo výške 87,- eur. Súd je toho názoru, že takýto výdavok si musí rodič zväziť, a ak chce aby naň prispieval druhý rodič, tak po vzájomnej dohode, resp. ak druhý rodič to odmieta, je povinný si to hradiť z vlastných prostriedkov. Súd zohľadnil výdavok na maloletú vo výške 33,- eur na konzervatórium. Pri synovi súd nezarátal výdavok na tenis, a to vzhľadom na deklarováný zdravotný stav dieťaťa, ktoré má poškodené rameno, trpí bolesťami, má degeneratívne poškodenú chrupavku. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že nie je v záujme maloletého vykonávať intenzívnu formou šport, ktorého mesačné náklady sú vo výške do 600,- eur, pričom tento mu výslovne škodí. Matka tvrdila tento výdavok vo výške 1.000,- eur/mesačne, ale podľa predložených dokladov v spise je tento výdavok v celkovej výške 564,- eur mesačne (môže byť vyšší podľa intenzity), pričom sa skladá z výdavku na trénera - 240,- eur mesačne (tréner 12 hodín mesačne x 20) (ak trénuje tri krát), 20,- eur lopty, 200,- eur ročné výdavky na náklady na dieťa (podľa otca, ktorý ich hradil, napr. raketa...), t.j. 20,- eur mesačne, +20,- eur turnaje, + 132,- eur prenájom kurtu(špecifikácia č.l. 74). Maloletý O., vzhľadom na lekárske nálezy (č.l.559-560) mal odporúčené nehrať tenis v poslednom období, pričom v súčasnosti ho môže hrať maximálne 2 až 3x týždenne, avšak stále má degeneratívne nálezy v ramene. Súd je toho názoru, že maloletý by sa momentálne tenisu v rozsahu akom sa mu venoval doteraz,

venovať nemal s ohľadom na reparáciu jeho zdravotného stavu a fakt, že profesionálne ho vzhľadom na svoj zdravotný stav hrať nemôže. Vzhľadom na uvedené súd zohľadnil výdavok na tento šport v minimálnom rozsahu, a to 110,- eur mesačne. Ak by sa zdravotný stav upravil a maloletý O. by mohol hrať tenis neobmedzene bez ohrozenia svojho zdravotného stavu, bol by tu dôvod na prehodnotenie tohto výdavku, avšak uvedená skutočnosť môže nastať v budúcnosti, pričom bude však spojená aj so zmenou majetkovej situácie matky, nakoľko dôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov po právoplatnosti rozvodu. Celkové výdavky na každé maloleté dieťa s prihliadnutím na individuálne záujmy a záľuby (a zdravotný stav) súd určil na sumu 739,- eur +110,- eur = 849,- eur. Súd záverom uvádza, že pri stanovení výdavkov vychádzal jednak z nesporných tvrdení účastníkov, ako aj vykonaného dokazovania listinami na pojednávaniach ohľadne prezentovaných výdavkov, ako aj súčasne z rozhodnutia 16P 37/2014-273 z dňa 26.04.2016, pričom preukazované výdavky podrobil kontrole podmienkou oprávnenosti, účelnosti, dôvodnosti. Výdavky tvrdené matkou (vynaložil otec) v období od apríla do novembra 2014 (podľa rozsudku č.k. 16P 37/2014-273 zo dňa 26.04.2016 šlo o sumu 9000,- eur + úhrady ďalších bežných výdavkov), ktorými matka chcela preukázať bežnosť týchto výdavkov, súd vyhodnotil tak, že šlo o nie bežné výdavky, ale mimoriadne, ktoré otec plnil vo viere v zachovanie manželstva, pričom tieto mimoriadne výdavky hradil z prostriedkov získaných z predaja domu. Súd ďalej konštatuje, že predaj spoločného rodinného domu sa uskutočnil v roku 2013, pričom matka dostala sumu 72.000,- eur (otec tiež). Súd ďalej vyslovuje k tvrdeným výdavkom matky a zisteniam súdu ten záver, že otec maloletých detí síce prispieval deťom a manželke, ale nehradil plne všetky výdavky na deti. Matka uvedené tvrdila v snahe preukázať výšku bežných výdavkov na deti v sume, ktorú tvrdila v návrhu. Pri poklese výdavkov zo strany otca tvrdila, že hradí potreby maloletých detí z peňazí, ktoré mala zo sumy z predaja domu. Súd konštatuje, že ak by matka bola vynakladala uvedené prostriedky v tvrdenej výške, jej zostatok by nemohol na účte predstavovať 60.000,- eur, pokiaľ nemala príjmy, ktoré by zatajila. Spotrebovať pri tvrdených výdavkov za obdobie troch rokov by musela podstatne vyššiu sumu ako 12.000,- eur (uvedené by spotrebovala len za tri mesiace od apríla, kedy otec neprispieva) aj s ohľadom na skutočnosť, že má ďalšieho syna z prvého manželstva, na ktorého má určené výživné vo výške 83,- eur, pričom súd má zato, že matka zabezpečuje všetkým deťom v zásade rovnaký životný štandard. Súd teda konštatuje, že uvedená skutočnosť preukazuje, že výdavky nedosahujú matkou tvrdenú výšku a závery súdu o výške odôvodnených výdavkov sa zhodujú aj výdavkovou realitou.

28. Schopnosti, možnosti. majetkové pomery matky. Tak ako súd uviedol vyššie má za to, že v možnostiach schopnostiach matky je zarábať sumu 500,- eur až 700,- eur v hrubom. Matka je zdravotná sestra, ktorá však vzhľadom na absenciu vysokoškolského vzdelania by mohla vykonávať nie priamo povolanie zdravotnej sestry, ale len funkciu pomocného personálu. Vzhľadom na uvedené, má súd za to, že jej príjem môže dosahovať výšku 600,- eur v hrubom (stred intervalu), t.j. suma v čistom 481,11 eur (-38,49 eur daň po odpočítaní odpočítateľnej položky, -80,40 eur odvody) + 41,98 eur daňový bonus, + 46,04 eur rodinné prídavky), t.j. čistá mzda 569,13 eur. Vo vzťahu do súčasnosti trvajúceho pracovnému pomeru (u otca detí) má súd za to, že si tým otec plnil vyživovaciu povinnosť voči manželke. Vo vzťahu k zdravotnému stavu, kde sa matka bráni tým, že ho spôsobil otec, súd konštatuje, že takáto skutočnosť nebola preukázaná, pričom aj keď by bola, súd poukazuje na znalecký posudok č.l. 251. kde sa odporúča matke operačné riešenie problémov s chrbtom, ku ktorému však matka do súčasnosti nepristúpila. Matka má ďalej úspory z predaja spoločného rodinného domu vo výške 60.000,- eur (stav 20.06.2016), t.j. matka má taktiež možnosti, schopnosti a hlavne majetkové pomery, ktoré jej umožňujú plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom.

29. Schopnosti, možnosti. majetkové pomery otca. Súd konštatuje, že napriek otcom prezentovaným skutočnostiam o svojom príjme sa súd stotožňuje so závermi vyjadrenými v rozsudku č.k. 16P 37/2014-273 zo dňa 26.04.2016, kde bolo konštatované, že príjmy otca dosahujú sumu viac ako 5.000,- eur s miernou zmenou, a to práve v dôsledku uvedeného rozhodnutia, ktoré preukazuje, že otec je schopný plniť vyššie záväzky a súčasne s miernou zmenou štruktúry plnení. Súd vychádzal z otcom tvrdených (medzi účastníkmi nesporných skutočností), že hradí splátku úveru vo výške 3.500,- eur mesačne, má výdavky na bývanie vo výške 450,- eur, mesačne a reálne hradí výživné uložené mu vyššie spomenutým rozhodnutím vo výške 2.000,- eur mesačne (č.l.486-487). Otec podľa vlastnej špecifikácie ohodnotil majetok, ktorý má zapísaný na listoch vlastníctva na sumu 1.075.000,- eur až 1.273.000,- eur. Súd sa prikláňa k hornej hranici a konštatuje, že podľa jeho názoru, je majetok speňažiteľný za uvedenú sumu. K návrhom matky na doplnenie dokazovania ohľadne cien týchto nehnuteľností, súd tento návrh zamietol, nakoľko má zato, že hodnota nehnuteľností bola stanovená reálne čo do speňažiteľnosti

v reálnej dobe, pričom či tento majetok má hodnotu 1.273.000,- eur alebo 2.000.000,- eur nemá zásadný vplyv na určenie vyživovacej povinnosti otca. Súd ďalej konštatuje, že časť nehnuteľností bola nadobudnutá po uzatvorení manželstva a teda súd predpokladá, že tieto budú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd k príjmom konštatuje, že otec mal za rok 2014 oficiálne príjmy zo živnosti vo výške 86.060,31 eur a z prenájmu vo výške 34.052,11 eur (č.l.297-307), pričom zo živnosti formálne dosiahol stratu a celkové daňové priznanie uvádza čistý príjem vo výške 15.314,- eur. Súd je toho názoru, že uvedené nezodpovedá reálnej skutočnosti, a to osobným možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Súd je vzhľadom na uvedené toho názoru, že príjem otca dosahuje hodnotu 6.667,- eur mesačne, pričom vychádzal pri stanovení tohto príjmu z výdavkov na úver 3.500,- eur, plateného výživného vo výške 2.000,- eur, vlastne špecifikovaných výdavkov v sume 450,- eur a ďalších výdavkov, ktoré musí otec nevyhnutne vynakladať v minimálnej miere 717,- eur na svoju bežnú existenciu, vzhľadom na jeho životný štandard. Ďalší príjem otca ani majetok súd nedokazoval, nakoľko má za to, že pre účely tohto rozhodnutia je príjem zistený dostatočne. Súd dospel taktiež k tomu záveru (z prednesov, listinných dôkazov, priebehu finančných plnení), že otec plnil množstvo výdavkov na deti a manželku (mimoriadne výdavky v roku 2014) z prostriedkov získaných z predaja domu, pričom v súčasnosti sa nachádza na hranici svojich finančných možností, čo do hradenia jednotlivých svojich výdavkov.

30. Porovnanie možností rodičov a stanovenie pomeru podielu vyživovacej povinnosti medzi nimi. Súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe, a to že výživné je potrebné určiť v rozpätí 25-30% príjmu povinnej osoby - otca, ktorý súd ustálil tak, že ak otec je schopný pokrývať náklady asi 6.667,- eur mesačne, k tomuto je potrebné prirátať jeho osobné náklady, jeho príjem je minimálne v uvedenej výške mesačne. Z tohto príjmu súd potom určil výživné vo výške približne 30% t.j. v maximálnej výške, pričom však toto výživné rozdelil na sumu 650,- eur ako bežné výživné a 350,- eur ako sumu, ktorú je otec povinný platiť maloletým deťom na úspory. Súd ďalej zhodnotil možnosti matky ktorá je schopná dosahovať príjem vo výške 569,- eur mesačne a určil jej povinnosť platiť výživné taktiež v maximálnej výške t.j. 170,70 eur / tri deti sa rovná 56,90 eur dieťa. Súd rozdiel vo výdavkoch na výživné mesačne vo výške 142,10 eur (849,- potreby detí -650,- eur povinnosť otca - 56,90 eur povinnosť matky =142,10 eur) dal platiť na vrub matke, ktorá síce zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti, ale v rozhodujúcej miere sa podieľa na vytváraní štruktúry výdavkov a svojím finančným správaním je za ne v plnej miere zodpovedná, pričom má peňažné prostriedky na účte vo výške 60.000,- eur. Súd prihliadol i na skutočnosť, že otec je vlastníkom nehnuteľností veľkej hodnoty, ktoré prenájma, jeho majetkové pomery sú teda dostatočné na to, aby sa podieľal na výžive detí nielen platením bežného výživného, ale tiež na tvorbu úspor. Súd vzhľadom na príjmy otca tvrdené náklady nezohľadnil podľa § 63 ods. 2 zákona o rodine, nakoľko otec by nebol schopný plniť svoje záväzky. Otec zisk z prenájmu zahŕňa do svojich príjmov, na druhej strane treba zohľadniť i túto majetkovú hodnotu ako aj možnosťou nakladania s nehnuteľnosťami, ich prípadným predajom. Obaja rodičia predajom nehnuteľnosti získali čiastku 72.000 eur, ktorú otec podľa názoru súdu spotreboval, pričom otec vlastní väčší počet nehnuteľností, ktoré súd dostatočné na finančné krytie potrieb maloletých detí. Za situácie, kedy aj matka je povinná si plniť vyživovaciu povinnosť voči deťom, i keď na jej strane je potrebné zohľadniť osobnú starostlivosť o maloleté deti, sa určené výživné javí ako primerané možnostiam a schopnostiam otca so zachovaním vyživovacej povinnosti matky, ktorá má dostatok likvidných prostriedkov, aby uvedené zabezpečila. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, t.j. otec je povinný platiť bežné výživné na deti vo výške 650,- eur a 350,- eur na úspory (na každé dieťa).

31. Súd záverom konštatuje, že návrhy na doplnenie dokazovania navrhované jednotlivými účastníkmi súd zamietol, nakoľko mal za to, že doteraz vykonaným dokazovaním bol zistený skutočný stav, a ďalšie dôkazy nebolo potrebné vykonávať, či už šlo o navrhované výsluchy svedkov (napr. otcom) podľa č.l. 117 (súd je toho názoru, že pre toto konanie by uvedené svedecké výpovede nemali význam, nakoľko súd vychádza zo skutočného stavu, ktorý v konaní je, a to rozvrátené vzťahy medzi manželmi/rodičmi s neschopnosťou vzájomnej racionálnej komunikácie a tým odcudzenia otca s deťmi, kedy by ich zverenie do jeho starostlivosti bolo traumatizujúce - vid' odôvodnenie o zverení), resp. návrhy na kontrolné znalecké dokazovanie č.l. 342 (znalecký posudok aj výpoveď znalca súd považuje stále za aktuálne), ďalej návrhy na doplnenie znaleckého posudku (súd má za to, že posudkom boli zodpovedané všetky relevantné informácie), ďalej návrhy na psychologické vyšetrovanie matky (z dôvodu, že o psychickom zdraví matky neboli pochybnosti s poukazom na vyjadrenie znalkyne), ďalej test na prítomnosť omamných a psychotropných látok u matky (v konaní nevznikol žiaden náznak, že by matka bola užívateľom takýchto látok), prípadne návrhy na výsluchy svedka zo strany matky (svedok X. I. -

majetkové a príjmové pomery otca boli riadne zistené, pričom výsluch tohto svedka môže byť relevantný v konaní o vyporiadanie BSM, nie v konaní o určenie výživného, kde bol zistený dostatočný majetok otca, pričom súd vychádza z odôvodnených potrieb maloletých detí), ďalej návrh otca na prešetrovanie pomerov v jeho domácnosti (súd ani matka nemali pochybnosti o riadnom zariadení domácnosti, vykonanie uvedeného by bolo nadbytočné), prípadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré nebolo potrebné pre rozhodnutie vo veci. Rovnako súd nevykonal dôkaz nahrávok predložených otcom vzhľadom na ich nadbytočnosť, keď v spise existoval ich prepis z trestného konania, ktorý bol účastníkom doručený, ktorý však súd nevyhodnocuje ako relevantný dôkaz pre nespôsobilosť matky starať sa o deti. Aj keď sa matka takto vyjadrovala súd má za to, že v určitých vypätých životných situáciách môže človek konať práve takto, resp. môže sa aj bežne takto vyjadrovať, bez toho aby to malo negatívny dopad na starostlivosť o maloleté deti.

32. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z.,(ďalej len „CMP“) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 52 CMP, nakoľko žiadne osobitné okolnosti prípadu náhradu trov konania neodôvodňovali. Súd je toho názoru, že konanie síce bolo pre účastníkov náročné z osobného pohľadu, ale z pohľadu majetkového, príjmového ich nezaťažilo ani jedného.

34. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

35. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí

36. Súd v súlade s § 57 a § 58 rozhodol súčasne o náhrade trov konania štátu, ktoré mu v konaní vznikli. Súd konštatuje, že trovy konania štátu, ktoré doposiaľ vznikli a neboli uhradené vo výške 482,57 eur. Ide o výdavky spojené s poskytnutými znaleckými úkonmi K.. E. J. (znalecký posudok a vyjadrenie na pojednávaní), ktoré boli priznané uznesením č.k. 20P/160/2013-355 zo dňa 03.11.2015 vo výške 106,97 eur a vo výške 375,60 eur uznesením č.k. 20P/160/2013-275 zo dňa 31.07.2015 z rozpočtových prostriedkov súdu. Súd náhradu trov konania štátu pomerne rozdelil medzi účastníkov, a to tak, že otcovi dal zaplatiť sumu 400,- eur a matke 82,57 eur, pričom pri stanovení pomeru náhrady vychádzal z majetkovej a príjmovej situácie oboch rodičov, ktorá je pri otcovi za súčasného stavu lepšia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní je potrebné uviesť: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané. Ďalej je potrebné označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú mu týmto rozsudkom, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

§ 27 Zákona o rodine

- Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.
- Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.